

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI P R A H O V A
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA nr. 438 din 21 iunie 2011

Cu adresa nr./....., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova sub nr./....., **Activitatea de Inspecție Fiscală** din cadrul D.G.F.P. Prahova a înaintat **dosarul contestației** formulată de **S.C. "....." S.R.L.** din, împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din2011* emisă de reprezentanți ai Activității de Inspecție Fiscală Prahova.

Decizia de impunere nr...../.....2011 a avut la bază măsurile stabilite de organele de control prin Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de2011 și înregistrat la organul fiscal sub nr...../.....2011.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de lei reprezentând:

- lei - TVA de plată;
- lei - accesorii aferente TVA de plată;
- lei - impozit pe profit;
- lei - accesorii aferente impozitului pe profit.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 zile prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/24.12.2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată - Titlul IX "*Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale*", respectiv actul atacat a fost comunicat societății comerciale în data de2011, iar contestația a fost depusă și înregistrată la A.I.F. Prahova sub nr...../.....2011.

Procedura fiind îndeplinită, s-a trecut la analiza pe fond a contestației.

I. Susținerile societății contestatoare sunt următoarele:

"[...] Controlul s-a efectuat parțial d.p.d.v. procedural, exclusiv TVA și impozit pe profit, astfel: perioada 01.01.2007-31.12.2010 pentru TVA și perioada 01.01.2007-30.09.2010 pentru impozit pe profit. S-au controlat tranzacțiile făcute cu SC D srl, iar organul de control, deoarece această societate este în dizolvare și dificil de controlat, a calculat și a impus, fără un control realizat în fapt la SC D srl, sume de plată în sarcina fiscală a SC srl, sume datorate în fapt de SC D și nu de SC srl. În justificarea legalității faptelor sale, organul de control a invocat o serie de acte normative fără a ține seama de particularitatea speței și fără a ține seama de faptul că nu s-a efectuat o valorificare fiscală a furnizorului SC D srl și, mai ales, fără a se ține seama sub nici o formă de punctul de vedere al contribuabilului. Astfel, prin emiterea de facturi cu TVA de către SC D către SC, SC D a încasat sumele în cauză, sume pe care ea și numai ea le datorează eventual bugetului de stat și nu S.C. - societate care, plățind efectiv sumele TVA către furnizorul D, a plătit implicit TVA către Stat, iar acum este impusă fiscal eronat, nejustificat și ilegal la o nouă plată a sumei deja achitate. [...]. Au fost înregistrate în contabilitatea S.C. și puse la dispoziția organului de control documentele care dovedesc clar și fără echivoc plata facturilor, inclusiv plata TVA către SC D. De asemenea, în fapt, cu toate că au fost în cauză facturi de mărfuri achitate și nu facturi de cheltuieli diverse indirecte ale activității, organul de control, fără a ține seama de faptul că nu s-a efectuat valorificarea fiscală a furnizorului SC D srl, a considerat "cheltuiala cu marfa" din contul 607 ca fiind zero, cu toate că mărfurile au fost achitate integral la prețul de cumpărare, inclusiv TVA, și înregistrate ca atare în contabilitate pe bază de documente justificative legale. Organul de control reține ca venit vânzarea mărfurilor (inclusiv adaosul comercial al acestora) ca reprezentând profit pentru care se calculează impozit pe profit, însă nu reține și faptul că mărfurile generează cheltuiala cu prețul mărfurilor, interpretare a organului fiscal contrar dispozițiilor art.21 C.fiscal (art. care dispune în aceeași măsură aplicarea lui atât de contribuabil cât și de organul fiscal). Faptul că SC a achitat mărfurile reprezintă evident, clar și fără echivoc o cheltuială, iar faptul că organul de control consideră că se poate obține profit din vânzarea mărfurilor fără o cheltuială reprezentând prețul mărfurilor vândute, nu are nici bază reală și nici bază legală. Organul de control a calculat și majorări pentru sume nedatorate, ceea ce face ca aceste

majorări să fie nule. Mai mult decât atât, calculul majorărilor s-a făcut în condițiile în care SC a achitat mărfurile și TVA [...]."

II. Prin Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de2011 de reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. Prahova la S.C. "....." S.R.L. din, s-au menționat următoarele, referitor la suma contestată:

"T.V.A. deductibilă [...]

Față de TVA deductibilă declarată de societate în sumă de lei la control nu s-a acordat drept de deducere pentru TVA în sumă de lei, astfel (anexa nr.5):

În lunile noiembrie și decembrie 2009, S.C. S.R.L. a achiziționat mărfuri (vinuri, apă plată și zahăr) în valoare de lei, cu TVA în sumă de lei, de la furnizorul S.C. D S.R.L. jud. Olt, în baza facturilor prezentate în copie la prezentul act.

Din analiza documentelor prezentate s-a constatat că, pe facturile fiscale emise S.C. D S.R.L., nu era înscris codul unic de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului.

Mai mult decât atât, din consultarea bazei de date furnizate de site-ul Ministerului de Finanțe și a aplicației "InfoPC" s-a constatat faptul că S.C. D S.R.L. nu era înregistrat în scopuri de TVA și nu a declarat livrările de mărfuri către beneficiarul S.C. S.R.L. din prin declarația recapitulativă, formular 394.

Contravaloarea mărfurilor livrate a fost achitată cu bilete la ordin emise de beneficiarii finali (S.C. U S.R.L. și S.C. V S.R.L.) în favoarea S.C. S.R.L. ulterior, fiind girate către furnizorul S.C. D S.R.L..

Față de cele prezentate mai sus, în conformitate cu prevederile art.146, alin.(1), lit.a) și art.155, alin.(5) din Codul fiscal, coroborate cu prevederile art.6 din Legea contabilității nr.82/1991 și cu cele ale Deciziei nr.V/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a rezultat faptul că, organele de inspecție fiscală nu au luat în considerare tranzacțiile consemnate în facturile respective, conform prevederilor art.11, alin.(1') din Codul fiscal și au anulat dreptul de deducere a TVA în sumă totală de lei înscrisă în facturile emise de furnizorii menționați. [...].

Pentru diferența suplimentară în sumă de lei, la control au fost calculate majorări, dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120' din O.G. nr.92/2003 cu modificările și completările ulterioare. [...].

Impozitul pe profit [...]

ANUL 2009 [...]

Față de impozitul pe profit stabilit de societate în sumă de lei, la control s-a stabilit impozit pe profit în sumă de lei, cu o diferență suplimentară în sumă de lei. (anexa nr.2)

Profitul impozabil stabilit de societate, în sumă de lei, a fost majorat cu cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal, stabilite la control, în sumă totală de lei, cheltuieli reprezentând:

a) lei, cheltuieli cu amortizarea mijlocului fix (autoturism marca Dacia Ambition) [...];

b) în lunile noiembrie și decembrie 2009, S.C. S.R.L. a achiziționat de la S.C. D S.R.L., mărfuri (vin frizante "Ibiza", vin "Pelin", apă plată "Izvorul Azuriu", apă carbogazoasă cu lămâie și zahăr), în valoare totală de lei (anexa nr.6). [...].

Din consultarea bazei de date furnizate de site-ul Ministerului de Finanțe, a aplicației "InfoPC", precum și a dosarului fiscal, în format electronic, s-a constatat faptul că S.C. D S.R.L. nu este înregistrată în scopuri de TVA, nu declară venituri în anul fiscal 2009, iar în prezent se află în stare de dizolvare judiciară, urmând a fi radiată. [...].

[...] întrucât proveniența mărfurilor achiziționate de la S.C. D S.R.L., societate neînregistrată în scopuri de tva, aflat în stare de dizolvare judiciară, nu a fost elucidată la momentul inspecției fiscale, tranzacțiile desfășurate cu această societate nu au fost luate în considerare și în consecință, organele de control au anulat dreptul de deducere a costurilor generate de scoaterea din gestiune a mărfurilor achiziționate.

Concluzionând cele prezentate mai sus, la control pentru suma de lei, reprezentând cheltuieli cu mărfurile, achiziționate de la S.C. D S.R.L., nu s-a acordat drept de deducere la calculul profitului impozabil, potrivit art.11, alin.(1) din Codul fiscal, deoarece facturile de aprovizionare nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, în conformitate cu prevederile art.21, alin.(4), lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare [...], coroborat cu art.6, alin.(1) și (2) din Legea Contabilității nr.82/1991 Republicată [...], fiind emise de un furnizor neplătitor de TVA, care nu declară niciun venit în anul fiscal 2009, iar în prezent se află în stare de dizolvare judiciară.

Pentru diferențele suplimentare, stabilite în contul impozitului pe profit, în sumă de lei, la control au fost calculate majorări, dobânzi și penalități de întârziere, în sumă totală de lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120' din O.G. nr.92/2003 cu modificările și completările ulterioare [...]."

III. Din analiza documentelor anexate dosarului cauzei și având în vedere legislația în vigoare din perioada verificată, rezultă următoarele:

*** Prin Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de2011 de organele de inspecție fiscală din cadrul A.I.F. Prahova la S.C. "....." S.R.L. din, a fost verificat modul de calcul și evidențiere a impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată datorate bugetului general consolidat al statului de către această societate.**

Verificarea TVA a cuprins perioada ianuarie 2007 - decembrie 2010, iar verificarea impozitului pe profit a cuprins perioada ianuarie 2007 - septembrie 2010.

Obiectul principal de activitate al societății îl constituie "*Comerțul cu ridicata al băuturilor*" - cod CAEN 4634.

În perioada verificată, respectiv ianuarie 2007 – decembrie 2010, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar obligații fiscale datorate de societatea comercială, respectiv TVA de plată în sumă de lei și accesorii aferente TVA în sumă de lei, precum și impozit pe profit suplimentar în sumă de lei și accesorii aferente impozitului pe profit în sumă de lei, ca urmare a înregistrării în evidența contabilă în lunile noiembrie și decembrie 2009 a unui număr de **15 facturi** emise de **S.C. "D" S.R.L.** din, jud.Olt, reprezentând achiziții de mărfuri (vin, apă plată, zahăr).

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că, deși furnizorul S.C. "D" S.R.L. din, jud. Olt, nu este contribuabil înregistrat în scopuri de TVA, totuși pe cele 15 facturi fiscale emise de această societate a fost înscrisă TVA. Din consultarea bazei de date furnizate de site-ul Ministerului Finanțelor Publice și a aplicației "InfoPC", s-a constatat că furnizorul S.C. "D" S.R.L. nu a declarat livrările de mărfuri către beneficiarul S.C. "....." S.R.L. prin declarația recapitulativă - formular 394, nu a declarat venituri realizate în anul fiscal 2009, iar în prezent se află în stare de dizolvare judiciară, urmând a fi radiată.

Pentru justificarea realității și legalității relațiilor comerciale derulate între societatea verificată și S.C. "D" S.R.L., conform Notei explicative dată de dl. C.G. în calitate de administrator al S.C. "....." S.R.L., au fost puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală facturi de achiziție și de vânzare din care rezultă că mărfurile în discuție (vin, apă plată, zahăr) au fost achiziționate din Bulgaria de către S.C. "L" S.R.L., societate administrată tot de dl. C.G., taxa aferentă achizițiilor intracomunitare fiind evidențiată în decontul de TVA atât ca taxă deductibilă cât și ca taxă colectată, conform prevederilor art.157 alin.(2) din Codul fiscal. S.C. "L" S.R.L. a vândut mai departe mărfurile către S.C. "U" S.R.L., fără TVA, conform prevederilor art.160 alin.(2) lit.b) din Codul fiscal, întrucât beneficiarul se afla sub incidența Legii nr.85/2006, respectiv în stare de insolvență, iar potrivit relatărilor verbale ale reprezentantului legal al societății verificate, în discuțiile purtate cu organele de inspecție fiscală, mărfurile achiziționate de S.C. "U" S.R.L. au fost facturate către S.C. "D" S.R.L.

Mărfurile achiziționate de S.C. "....." S.R.L. de la S.C. "D" S.R.L. au fost comercializate de societatea verificată către S.C. "U" S.R.L. și S.C. "V" S.R.L.

Datorită acestor deficiențe, organele de inspecție fiscală nu au putut stabili cu certitudine realitatea tranzacțiilor consemnate în facturile prezentate la control, existând astfel suspiciunea că acestea nu sunt reale.

Pentru achizițiile de mărfuri în sumă totală de lei efectuate în lunile noiembrie și decembrie 2009 de la furnizorul S.C. "D" S.R.L. în condițiile prezentate mai sus, la inspecția fiscală **a fost anulat dreptul de deducere pentru TVA deductibilă** în sumă totală de lei (..... lei x 19%) în conformitate cu prevederile art.11 alin.(1¹), art.146 alin.(1) lit.a) și art.155 alin.(5) din Codul fiscal, coroborat cu prevederile art.6 din Legea contabilității nr.82/1991 și prevederile Deciziei V/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Pentru TVA deductibilă fără drept de deducere în sumă de lei, devenită TVA de plată, au fost calculate majorări, dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei, conform prevederilor art.119, art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată.

De asemenea, conform prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Codul fiscal, cheltuielile nedeductibile înregistrate de societatea comercială în anul 2009 au fost majorate cu suma de lei reprezentând contravaloare marfă achiziționată în baza celor 15 facturi emise în lunile noiembrie și decembrie 2009 de furnizorul S.C. "D" S.R.L., la inspecția fiscală fiind stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei (..... lei x 16%), aferent căruia au fost calculate majorări, dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei conform prevederilor art.119, art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată.

* Societatea comercială susține că nu datorează obligațiile fiscale stabilite suplimentar la inspecția fiscală aferent celor 15 facturi emise de furnizorul S.C. "D" S.R.L., întrucât:

- nu s-a realizat o verificare fiscală a furnizorului S.C. "D" S.R.L., sumele stabilite în sarcina S.C. "....." S.R.L. fiind în fapt datorate de S.C. "D" S.R.L.;

- prin emiterea de facturi cu TVA de către furnizorul S.C. "D" S.R.L., acesta a încasat sumele în cauză, sume pe care doar această societate le datorează bugetului de stat. Societatea contestatoare plătind efectiv către furnizorul său sumele reprezentând TVA, a plătit implicit TVA către stat, prin actul de control fiind impusă fiscal eronat, nejustificat și ilegal la o nouă plată;

- faptul că S.C. S.R.L. a achitat mărfurile reprezintă evident, clar și fără echivoc o cheltuială, iar faptul că organul de control consideră că se poate obține profit din vânzarea mărfurilor fără o cheltuială reprezentând prețul mărfurilor vândute nu are nicio bază reală și nicio bază legală.

* **Legislația în vigoare din perioada analizată precizează următoarele:**

- **Legea contabilității nr.82/1991** republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 6. - (1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz."

- **Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 11. - (1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

Art.21. - [...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile: [...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

Art.154. - [...]

(5) Persoanele înregistrate:

a) conform art. 153 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienților. [...]

Art.155. - [...]

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații: [...]

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura; [...]."

* **Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală**, susținerile din contestație și prevederile legale mai sus menționate, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit ca nedeductibile fiscal cheltuielile în sumă totală de lei aferent cărora corespunde un impozit pe profit în sumă de lei și nu au acordat drept de deducere pentru TVA deductibilă în sumă totală de lei, aferente achizițiilor de mărfuri pentru care nu s-a dovedit realitatea, întrucât:

Cele 15 facturi fiscale de achiziție de mărfuri nu îndeplinesc condiția de document legal de proveniență, de document justificativ pentru beneficiarul S.C. "....." S.R.L., conform prevederilor Legii contabilității nr.82/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare și Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, deoarece nu se cunoaște care sunt furnizorii reali ai mărfurilor înscrise în aceste facturi (vinuri, apă plată și zahăr).

Facturile fiscale nu îndeplinesc condiția prevăzută la art.155 alin.(5) lit.d) din Legea nr.571/2003, în sensul că, deși au fost emise cu TVA, totuși nu cuprind informații privind codul de înregistrare fiscală al societății furnizoare.

Chiar dacă operațiunile au fost reale, așa cum se susține în contestație - deși o operațiune reală implică cunoașterea celor două părți care participă la efectuarea acesteia, și nu doar a unei singure părți - beneficiarul, așa cum este cazul de față, totuși, Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal prevede la art.146 alin.(1) lit.a) că dreptul de deducere pentru beneficiar se acordă doar dacă facturile fiscale sunt întocmite de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitoare de taxă pe valoarea adăugată. Ori, așa cum am arătat mai sus, S.C. "D" S.R.L., societate înscrisă ca furnizor pe toate cele 15 facturi, nu a fost înregistrată în scopuri de TVA.

Conform prevederilor art.154 alin. (5) lit.a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, persoanele înregistrate în scopuri de TVA au obligația să comunice codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienților, iar societatea contestatoare nu deține nicio dovadă în sensul înregistrării în scopuri de TVA a furnizorului său, înregistrând în contabilitate cele 15 facturi fiscale deși acestea nu constituie documente justificative.

Precizăm că din consultarea bazei de date a Ministerului Finanțelor Publice a rezultat faptul că S.C. "D" S.R.L. din, jud. Olt, nu a declarat livrările de mărfuri către beneficiarul S.C. "....." S.R.L. prin declarația recapitulativă 394, nu a declarat venituri obținute în anul fiscal 2009 și în prezent se află în stare de dizolvare judiciară, urmând a fi radiată, fapt pentru care nu a fost necesar un control încrucișat la această societate, informațiile obținute de pe site-ul InfoPC al Ministerului Finanțelor Publice și dosarul fiscal al contribuabilului fiind suficiente.

Menționăm că la considerarea ca nedeductibile fiscal a cheltuielilor, precum și la neacordarea deductibilității pentru TVA deductibilă înregistrate de societatea comercială contestatoare din relația cu furnizorul S.C. "D" S.R.L., organele de inspecție fiscală au avut în vedere și prevederile art.11 alin.(1) din Codul fiscal: "*La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.*", precum și prevederile art.6 și art.105 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală actualizată, din care cităm:

"Art. 6. - Exercițarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stării de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

Art. 105. - Reguli privind inspecția fiscală

(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere."

De asemenea, a fost avută în vedere și **Decizia nr. V din 15 ianuarie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a României** (*publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 732/30.X.2007*), din care cităm:

"[...], în aplicarea corectă a dispozițiilor înscrise în art. 21 alin. (4) lit. f) și art. 145 alin. (8) lit. a) și b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată se impune să se considere că taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea acestei taxe.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și ale art. 329 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili, în aplicarea dispozițiilor legale la care s-a făcut referire, că taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la calcularea impozitului pe profit în cazul în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute în dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA. [...]"

Societatea contestatoare nu poate invoca faptul că nu are nicio responsabilitate în ceea ce privește modul în care au fost emise de către furnizorul său cele 15 facturi de achiziții de mărfuri pe care le-a înregistrat în evidențele sale contabile, întrucât răspunderea pentru corecta întocmire a acestor documente justificative este solidară, incluzând atât furnizorul, cât și cumpărătorul, așa cum se prevede la art.6 alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv: "(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrării în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz."

Chiar dacă mărfurile aprovizionate au fost recepționate de societatea verificată, întocmindu-se note de intrare-recepție, iar ulterior au fost vândute, aceste aspecte nu pot fi avute în vedere în soluționarea favorabilă a contestației întrucât societatea comercială contestatoare **nu a dovedit proveniența mărfurilor, ci doar intrarea în gestiune a acestora și valorificarea lor ulterioară.**

Acordarea deductibilității cheltuielilor și a dreptului de deducere a TVA deductibilă se face având în vedere factura de achiziție, ca document justificativ principal pentru dovedirea provenienței bunurilor.

În cazul de față, așa cum am arătat mai sus, facturile de achiziție înregistrate în evidența contabilă de către societatea comercială contestatoare au fost emise de o societate comercială "furnizoare" - S.C. "D" S.R.L., care la data emiterii era neplătitoare de TVA, astfel că aceste facturi nu se pot constitui în documente justificative legale care să dovedească proveniența bunurilor utilizate în activitatea societății comerciale contestatoare.

În concluzie, rezultă că S.C. "....." S.R.L. nu beneficiază de dreptul de deducere a TVA deductibilă (19%) pentru suma de lei înscrisă în cele 15 facturi fiscale de achiziție mărfuri (vin, apă plată și zahăr), în valoare totală de lei, întrucât nu a fost îndeplinită condiția ca furnizorul să fie persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de TVA, conform prevederilor art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru aceeași motivație, și impozitul pe profit stabilit la control și contestat în sumă de lei (16%) este legal datorat de societate bugetului general consolidat, întrucât cele 15 facturi fiscale de achiziție de mărfuri de la furnizorul menționat mai sus nu reprezintă documente justificative de înregistrare în evidența contabilă a cheltuielilor în sumă totală de lei, deci aceste cheltuieli sunt nedeductibile fiscal, conform prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la accesoriile în sumă totală de lei, din care lei aferente TVA de plată și lei aferente impozitului pe profit, precizăm că acestea au fost calculate de organele de inspecție fiscală în conformitate cu prevederile art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată și sunt legal datorate de societatea comercială conform principiului de drept "accesoriul urmează soarta principalului".

Față de cele prezentate mai sus, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată pentru TVA deductibilă fără drept de deducere în sumă totală de lei și pentru impozitul pe profit în sumă de lei, ca urmare a înregistrării în evidența contabilă a 15 facturi fiscale pentru care nu s-a dovedit realitatea operațiunilor înscrise în acestea, ca și pentru majorările, dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală de lei (..... lei + lei).

IV. Concluzionând analiza pe fond a contestației formulată de S.C. "....." S.R.L. din, în conformitate cu prevederile art. 216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată, se

DECIDE :

1. Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma totală de lei reprezentând:

- lei - TVA de plată;
- lei - accesorii aferente TVA de plată;
- lei - impozit pe profit;
- lei - accesorii aferente impozitului pe profit.

2. Conform prevederilor art.218 alin.(2) din O.G. nr. 92/2003, actualizată și ale art.11 alin.(1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, prezenta decizie poate fi atacată în termen de 6 luni de la data primirii la Tribunalul Prahova.

DIRECTOR EXECUTIV,